

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
נדה-שמאי	מימרא	מר סבר: [חזקיה]							!	◆		
הא בדקה	הא בדקה	ומר סבר: [ר' יוחנן]							!	◆		
אימור עם סילוק ידו נפל.	אימור עם סילוק ידו נפל.							ז				◇
והא דומיא דאשה קתני, ואשה בדוקה היא	והא דומיא דאשה קתני, ואשה בדוקה היא							!				◇
כיון דשכיחי בה דמים - כשאנה בדוקה דמיא.	כיון דשכיחי בה דמים - כשאנה בדוקה דמיא.							!				◇
ואיבעית אימא: כי מודו שמאי והלל - בקופה שאנה מכוסה, כי פליגי חזקיה ורבי יוחנן - בקופה מכוסה.	ואיבעית אימא: כי מודו שמאי והלל - בקופה שאנה מכוסה, כי פליגי חזקיה ורבי יוחנן - בקופה מכוסה.							!				◇
מכוסה - היכי נפלי?	מכוסה - היכי נפלי?							ז				◇
כגון שתשישה ע"י כסוי.	כגון שתשישה ע"י כסוי.							!				◇
והא דומיא דאשה קתני, ואשה מכוסה היא	והא דומיא דאשה קתני, ואשה מכוסה היא							ז				◇
כיון דשכיחי בה דמים - כשאין מכוסה דמיא.	כיון דשכיחי בה דמים - כשאין מכוסה דמיא.							!				◇
ואיבעית אימא: כי מודו שמאי והלל - בזוית קופה, כי פליגי חזקיה ורבי יוחנן - בזוית בית.	ואיבעית אימא: כי מודו שמאי והלל - בזוית קופה, כי פליגי חזקיה ורבי יוחנן - בזוית בית.							!				◇
והא קופה קאמר	והא קופה קאמר							ז				◇
ה"ק: קופה שנשתמשו בה טהרות בזוית בית זו, וטלטלוה בזוית אחרת, ונמצא שרץ בזוית אחרת חזקיה סבר: לא מחזקינן טומאה ממקום למקום	ה"ק: קופה שנשתמשו בה טהרות בזוית בית זו, וטלטלוה בזוית אחרת, ונמצא שרץ בזוית אחרת חזקיה סבר: לא מחזקינן טומאה ממקום למקום	◆ [חזקיה]							!	■		◇
מחזקינן.	מחזקינן.	◆ רבי יוחנן סבר:							!	■		◇
ומי מחזקינן?	ומי מחזקינן?							ז				◇
נגע באחד בלילה, ואינו יודע אם חי אם מת, ולמחר השכים ומצאו מת - ר"מ מטהר	נגע באחד בלילה, ואינו יודע אם חי אם מת, ולמחר השכים ומצאו מת - ר"מ מטהר	■ [התנן: ר"מ]						ז	◆			◇
מטמאין, שכל הטמאות כשעת מציאתן.	מטמאין, שכל הטמאות כשעת מציאתן.	■ [הכמים]:						ז	◆			◇
כשעת מציאתן, ובמקום מציאתן	כשעת מציאתן, ובמקום מציאתן	ותני עלה:						ז				◇
וכי תימא: הני מילי - לשרוף אבל לתלות - תלינן:	וכי תימא: הני מילי - לשרוף אבל לתלות - תלינן:							!				◇
ומי תלינן?	ומי תלינן?							ז				◇
מחט שנמצאת מלאה חלודה או שבורה - טהורה, שכל הטמאות כשעת מציאתן	מחט שנמצאת מלאה חלודה או שבורה - טהורה, שכל הטמאות כשעת מציאתן	והתנן:						ז	■			◇
ואמאי? לימא: האי מעיקרא - מחט מעלייתא היא, והשתא הוא דהעלה חלודה	ואמאי? לימא: האי מעיקרא - מחט מעלייתא היא, והשתא הוא דהעלה חלודה							ז				◇
מצא שרץ שרוף על גבי הזיתים, וכן מטלית המהומהם - טהור, שכל הטמאות כשעת מציאתן	מצא שרץ שרוף על גבי הזיתים, וכן מטלית המהומהם - טהור, שכל הטמאות כשעת מציאתן	ועוד, תנן:						ז	■			◇
וכי תימא: כשעת מציאתן - בין לקולא בין לחומרא ובמקום מציאתן, אבל שלא במקום מציאתן - משרף לא שרפינן, מתלא תלינן	וכי תימא: כשעת מציאתן - בין לקולא בין לחומרא ובמקום מציאתן, אבל שלא במקום מציאתן - משרף לא שרפינן, מתלא תלינן							!				◇
ככר ע"ג הדף, ומדף טמא מונח תחתיו, אע"פ שאם נפלה א"א אלא א"כ נגעה - טהורה, שאני אומר: אדם טהור נכנס לשם ונטלה, עד שיאמר: ברי לי שלא נכנס אדם שם	ככר ע"ג הדף, ומדף טמא מונח תחתיו, אע"פ שאם נפלה א"א אלא א"כ נגעה - טהורה, שאני אומר: אדם טהור נכנס לשם ונטלה, עד שיאמר: ברי לי שלא נכנס אדם שם	והתנן:						ז	■			◇
לא נצרכה אלא למקום מדרון	לא נצרכה אלא למקום מדרון	וא"ר אלעזר:						ז	■			◇
התם כדקתני טעמא - שאני אומר אדם טהור נכנס לשם ונטלה.	התם כדקתני טעמא - שאני אומר אדם טהור נכנס לשם ונטלה.							!				◇
הכא נמי - נימא עורב אתא ושדא	הכא נמי - נימא עורב אתא ושדא							ז				◇
אדם דבכונה - אמרינן, עורב דשלא בכונה - לא אמרינן.	אדם דבכונה - אמרינן, עורב דשלא בכונה - לא אמרינן.							!				◇
מכדי, האי ככר - ספק טומאה ברה"י הוא, וכל ספק טומאה ברה"י - ספקה טמא	מכדי, האי ככר - ספק טומאה ברה"י הוא, וכל ספק טומאה ברה"י - ספקה טמא							ז				◇
משום דהוי דבר שאין בו דעת לישאל, וכל דבר שאין בו דעת לישאל, בין ברה"ר בין ברשות היחיד - ספקו טהור.	משום דהוי דבר שאין בו דעת לישאל, וכל דבר שאין בו דעת לישאל, בין ברה"ר בין ברשות היחיד - ספקו טהור.							!				◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נדה-שמאי	מימרא												
ואב"א: הכא בטומאה דרבנן.													⊖
דיקא נמי, דקתני מדף, כדכתיב (ויקרא כ"ו) עלה נדף.													⊖
לא כדברי זה כל.	והכ"א:												⊖
לא כדברי זה ולא כדברי זה, לא כדברי שמאי - שלא עשה סייג לדבריו, ולא כדברי הלל - שהפריז על מדותיו. אלא: מעת לעת ממעט על יד מפקידה לפקידה, ומפקידה לפקידה - ממעט על יד מעת לעת.	ת"ר, והכ"א:												⊖
מעת לעת ממעט על יד מפקידה לפקידה כיצד: בדקה עצמה באחד בשבת ומצאת טהורה, וישבה שני ושלישי ולא בדקה, ולרביעי בדקה ומצאה טמאה. אין אומרים תטמא מפקידה לפקידה, אלא מעת לעת.													⊖
ומפקידה לפקידה ממעט על יד מעת לעת כיצד: בדקה עצמה בשעה ראשונה ומצאת טהורה, וישבה לה שניה ושלישית ולא בדקה, ולרביעית בדקה ומצאה טמאה - אין אומרים תטמא מעת לעת אלא מפקידה לפקידה.													⊖
פשיטא, כיון דבדקה עצמה בשעה ראשונה ומצאת טהורה - לא מטמינן לה מעת לעת													⊖
אידי דתנא מעל"ע ממעט על יד מפקידה לפקידה, תנא נמי מפקידה לפקידה ממעט על יד מעת לעת.													⊖
מאי טעמייהו דרבנן - אשה מרגשת בעצמה.	רבה:												⊖
אם כן, תהא דיה שעתה	א"ל אביי:												⊖
להודוי לאביי הוא דבעי.	ורבה:												⊖
אלא מאי טעמייהו דרבנן?													⊖
חכמים תקנו להן לבנות ישראל שיהו בודקות עצמן שחרית וערבית שחרית - להכשיר טהרות של לילה, וערבית - להכשיר טהרות של יום, וזו הואיל ולא בדקה - הפסידה עונה.	כי הא דאמר רב יהודה אמר שמואל:												⊖
מאי עונה													⊖
עונה יתירה.													⊖
והא זימנין משכחת לה ג' עונות במעת לעת	רב פפא לרבא:												⊖
השוו חכמים מדותיהן, שלא תחלוק במעת לעת													⊖
איבעית אימא: שלא יהא חוטא נשכר.													⊖
מאי בינייהו?													⊖
איכא בינייהו - דאתניסה ולא בדקה.													⊖
כל אשה שיש לה וסת [וכן].													⊖
לימא מתני' ר' דוסא היא ולא רבנן,													⊖
ארבע נשים דיין שעתן, בתולה, מעוברת, מניקה, וקנה.	דתניא, ר"א:												⊖
כל אשה שיש לה וסת - דיה שעתה	ר' דוסא:												⊖
אפילו תימא רבנן, עד כאן לא פליגי רבנן עליה דר' דוסא - אלא שלא בשעת וסתה, אבל בשעת וסתה - מודו ליה, ומתניתין בשעת וסתה - ודברי הכל.													⊖
מכלל דר' דוסא - אפילו שלא בשעת וסתה אמר													⊖
מאן תנא להא													⊖
אשה שיש לה וסת כתמה טמא למפרע, שאם תראה שלא בשעת וסתה - מטמאה מעת לעת	דת"ר:												⊖
נימא רבנן היא ולא רבי דוסא?													⊖

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- ; question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

נדה-שמאי	מאן דאמר	Talmud Navigator										
מימרא		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אפילו תימא רבי דוסא, ע"כ לא פליג רבי דוסא עליהו דרבנן - אלא בשעת וסתה, אבל שלא בשעת וסתה - מודי להו ומתניתין - בשעת וסתה, ור' דוסא היא, - וברייתא - דברי הכל.												ד: